

Kapacitu seminářů jsme letos zvyšovali

Rozhovor s programovým ředitelem Jiráskova Hronova Janem Julínkem

Letos se změnil systém objednávání lístků. Jaký byl hlavní důvod?

Chtěli jsme komunikaci s festivalovými hosty posunout zase někam dál. Letos je zkušební ročník a uvidíme, kam to půjde dál. Myslím, že se nám podařilo vytvořit příjemné uživatelské prostředí pro nákup seminářů. Všichni si objednávali a kupovali bydlení, stravování i semináře na jednom místě.

Takže konečně všechno v jednom?

Přesně, lidi přišli na stránky a vybrali si, jestli chtějí permanentku, jestli chtějí PC nebo ne, jestli chtějí stravu, nebo ne, jestli chtějí ubytování tam, nebo tam. Sečetlo se jim to a nakonec to celé zaplatili. Postupovali jsme takhle i se vstupenkami, kde máme na webu dvě možnosti. Buď si vybereš vstupenky na jednotlivá představení, nebo si zvolíš dvě kompletní divácké řady.

A do toho jste účastníky „očipovali“.

Cílem je, aby s čipem, který účastníci dostanou, absolvovali celý Jiráskův Hronov. Ale uznávám, že to hned vše nebylo bez chyb a třeba někde u ubytování vyžadovali kromě čipu i papírové potvrzení. Za to se moc omlouvám. Už jsme to nedokázali zastavit. Ale chceme, aby ve výsledku lidé přišli do infocentra, dostali čip a absolvovali s jeho pomocí celý Hronov. Každopádně je tento rok zkušební a přechodový a věříme, že vychytá-

me všechny nedostatky a nejspíše příští rok to bude ok.

Letos se trochu změnila hrací prostory. Proč skončila Myšárna?

Máme víc inscenací, než bylo za uplynulé dva roky, ať už z finančních nebo produkčních důvodů. Letos jsme zkusili zrušit Myšárnu s tím, že když bude pro některou inscenaci potřeba komorní prostor, využijeme variabilitu Sálu Josefa Čapka, což se letos stane asi jednou. Myšárna zkrátka nebyla až tak potřeba. Samozřejmě jsou soubory, které by tento prostor přivítaly, ale s nimi jsme se dohodli, že budou hrát třeba pod jevištěm v Čapkárně. A díky tomu máme možnost přivítat seminář Martina Špetlíka. Na jeho seminář spousta lidí vzpomíná a jsem rád, že se podařilo ho sem dostat. Jeho seminář Světlo a tma bude přibíhat právě v Myšárně.

Vrátila se naopak Sokolovna.

Ano, dřív do ní nebylo co dát. Nebyly celostátní přehlídky a nebyl důvod mít otevřený další hrací prostor. Mít místo, kde se polovinu festivalu nehraje, mi přijde zbytečné.

Teď už tedy máte důvod další hrací prostor využít. Znamená to, že se po covidu zase systém amatérských přehlídek rozběhnul naplno?

Po dvou letech se vrátilo Otevřeno Kolín a Taneč. Letos dokonce máme nominace za dva roky, takže máme zástupce ve dvou blocích, protože by se do jednoho nevešli. Po nějaké době jsou letos zastoupeny všechny druhy divadla.

Letos jste vsadili nejen na divadlo, ale i na film.

Připravili jsme letní kino, které bude promítat od pondělí do pátku v areálu dvora základní školy. Projekt jsme nazvali Kino Zaškolou. Budou se zde vždy od 21:45 promítat amatérské filmy či také dvoudílný dokument Rok českých tradic aneb Co nám svět může závidět. Amatérské filmaře, stejně jako divadelníky, zaštiťuje NIPOS – Národní informační a poradenské středisko pro kulturu, takže to byla logická volba.

Mluvil jsi o jednom semináři Světlo a tma, ale letos jste jich připravili o dost víc. O které byl největší zájem?

Jedny z prvních byly naplněny semináře ADHD Janka Lesáka a Performovat sebe Braňa Mazúcha. Ale zájem byl o všechny, takže jsme nakonec zvýšili počet seminaristů v každém z nich na dvacet. A pokud je někde volné místo, jsou to spíše jedno, dvě.

Pořád je tvým cílem mít semináře, které obsáhne všechny obory divadla?

Je to tak. Zároveň mi s tím letos hrozně pomohla Tereza Sochová. Jsem rád, že ji mám v týmu.

Soubory, seminaristé i další návštěvníci musí mít kde hlavu složit. Ubytování je stále slabinou Jiráskova Hronova. Povedlo se to nějak zlepšit?

Kvůli tomu, že už neplatí koronavirová omezení, jsme mohli nabídnout více míst těm, kteří chtějí spát ve školních třídách. Zároveň se nám, díky úsilí města Hronova a lidem Šárky Čmelíkové z Kulturního a informačního střediska Hronov, hlásí více Hronováků, kteří nabízejí ubytování v soukromí. Jistou krizi budeme mít první dny festivalu, protože přijedou početné soubory, a i ty musíme ubytovat.

Festival se stále koná z pověření ministerstva kultury a také za finančního příspěvku ze státního rozpočtu. Jenže jdou hlasy, že i kvůli aktuální ekonomické krizi a zdražování bude příští rok podpora státu znatelně menší. Víte už o tom něco?

Jen to, že se to říká. I letos jsme kvůli rozpočtovému provizoriu docela dlouho čekali na to, jak vysoký bude státní příspěvek. A ano, říká se v kulóarech, že se dotace státu příští rok nejen pro Jiráskův Hronov sníží. Ale nikdo dnes neumí říct, jak to doopravdy bude. My se ale vždy snažíme každý výpadek financování nějak nahradit. I díky městu a týmu Šárky Čmelíkové se třeba rozšiřuje skupina sponzorů a partnerů festivalu.

Martin Rumler

Krásný dvaadevadesátý

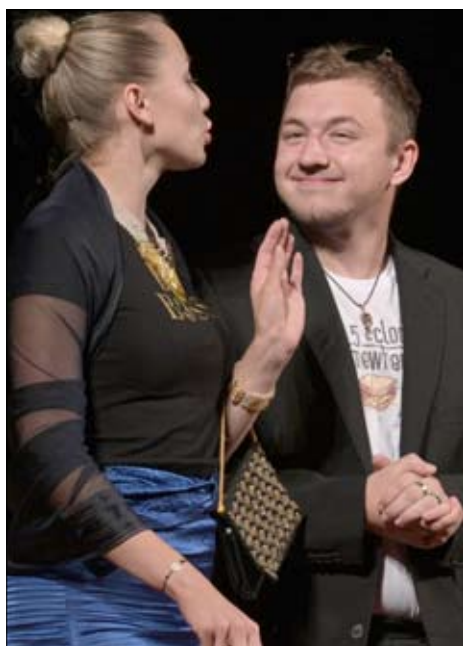
Milí a vážení, toho času pobyt na 92. Jiráskově Hronově, bohužel se letošního JH nemůžu zúčastnit ani můj a váš profesor, ale ani já. Nějak se mi to vymklo z rukou. Proto bych vás ráda pozdravila alespoň prostřednictvím Zpravodaje.

Jiráskův Hronov byl pro mého muže i pro mne každoročně vždy pracovní i osobně náročným ale radostným týdnem. Těšili jsme se i na setkání s řadou přátel, společné sdílení a nekonečné ale podnětné diskuze. Jiráskův Hronov nebyl nikdy i při všech svých problémech a ve všech podobách jen běžnou festivalovou přehlídkou, ale byl dílnou, ve které se formovaly názory, pojmenovávaly problémy a získávaly vědomosti. A to nemluvíme o řadě krásných představení.

Přeji proto vám všem, abyste si i vy letošní 92. ročník opravdu užili. Organizátorům přeji výdrž a pevné nervy. Vystupujícím držím palce. A všem pak přeji plno vzrušujících zážitků divadelních i osobních. Jsem přesvědčena o tom, že divadlo má zejména pro současnou potřebu lidské komunikace ještě mnoho nevyužitých možností. Tak je využijte a ZLOMTE VAŽ!

Krásný dvaadevadesátý přeje vaše

Mirka Čisářová

Páteční večer v Jiráskově divadle patřil studentskému souboru DS Komteatr ZUŠ Týniště nad Orlicí, který odehrál inscenaci Jak je důležité mít Filipa

Zahájeno a jedeme: od svítání do noci

Sotvaže na stožáru zavlála festivalová vlajka a byla rozsvícena lucerna – první známka toho, že 92. Jiráskův Hronov vypukl, přišel na řadu oblíbený informační blok o tom, co dělat a nedělat, kam jít a kam rozhodně nechodit, co nebrat, a co naopak dělat... Programový ředitel Jiráskova Hronova Jan Julínek se před rozjuchaným publikem seminaristů ujal role prvního zahajovače. A v rámci genderové vyváženosti následovala zahajovačka druhá – Tereza Sochová.

Jan oznámil, že je „vás OPĚT (či O PĚT?!)" více než loni a lektorům se tedy bude dobře pracovat“, a tato slovní hříčka se setkala s nadšeným ohlasem. Upozornil na novinku nákupního košíku na webu JH, a také na nové očipování náramky, kde má každý účastník nahrány všechny potřebné informace týkající se lístků na představení a podobně. Takže rozhodně NEZTRATIT! Napůl s optimismem sdělil, že systém má jisté vady, ale určitě se brzy všechno napraví. Představil kolegyni Sochovou, která má jako bývalá ředitelka divadla DISK organizaci v malíčku, takže po zásadním dotazu do publika „Máte všichni kde spát?“, stručně, jasně a výstižně sdělila vše potřebné o ubytování, sprchování a o seminářích.

Hlavní body: Spáči ve škole mají k dispozici pouze třídy, neměli by tedy nechávat karimatky či jiné věci na chodbách, které musí zůstat průchozí. Sprchovat se lidé mohou až do půl třetí v noci (Palackého – vchod z ulice), ale je potřeba chovat se ekologicky, aby teplá voda zbyla na všechny, a nejen na ty, kdo přijdou první.

Peter Brook Alive

Na počátku července zemřel jeden z posledních proroků divadelních proměn 20. století, režisér Peter Brook. Pro mnohé z nás – starších – jeden z divadelníků, kteří ovlivnili rozmanité divadelní směřování nové doby od 60. let minulého století až do dneška. Bylo mu 92 let, a do posledních chvil byl v divadelním světě aktivní. Ještě v roce 2019 vznikla inscenace pod názvem WHY, inspirovaná Vsevolodem Mejercholdem, která se zabývala otázkami smyslu divadelní tvorby.

Dědictví divadla, kterému otevřel dveře (a jeho tvorba sahala od oper ve slavné Covent Garden až po odvážné experimenty, kdy se svou skupinou hrál v afrických vesnicích do té doby divadlem nepolíbených), pro nejmladší generaci divadelníků může být už passé, nicméně mnohé z jeho myšlenek a postřehů jsou dodnes zajímavým materiálem k diskusi. Znáte třeba knížky Prázdný prostor nebo Pohyblivý bod?

Jako poctu divadelnímu mágovi vám v každém čísle připomeneme pár jeho moudrých slov:

Nikdy jsem nevěřil v jedinou pravdu. Ani v tu svou, ani v pravdu těch druhých. Myslím, že každá

Pokud jde o dopravu těch, kdo jsou ubytováni v Náchodě, bylo objasněno, že každé ráno v osm hodin vyjíždí autobus zdarma pro účastníky JH od budovy Okresního soudu: z Raisovy ulice, kde jsou lidé ubytováni, jděte směrem doprava na hlavní kolem vietnamského bistra, kde je zastávka autobusu. V noci se můžete dostat festivalovým taxíkem do Náchoda až do půl třetí (telefonní čísla najdete v brožůře JH).

Každý ze seminářů bude mít k dispozici svou asistentku – Terezu Sochovou, Marii Poesovou či Janu Hnilíčkovou – které, jak slíbila Tereza, „všechno vyřeší“.

Zpravodaj JH se letos nebude prodávat na stánkách, ale jediné místo, kde si ho můžete pořídit, je v Čapkárně, kde je zřízen kiosek s upomínkovými předměty (hezky česky „merč“).

Kromě seminářů budou k dispozici tři diskusní fóra: pro ty, kdo rádi řeší problémy, Problémový club v Malém sále Jiráskova divadla odpoledne, a pro ty, kdo se chtějí diskusně vyvztekat hned po představení, od 22:00 Klub divadelních rváčů rovněž na Malé scéně JD, a pro tradicionalisty diskusní klub SČDO.

Pokud máte s sebou děti, bude o ně postaráno. Hned dvě lektorky, tedy Eva Suková a Oksana Kaplanová, budou k dispozici od 8:30 hodin, kdy si děti odvedou od Jiráskova divadla. Už dnes je přihlášeno 21 dětí (!), což je nový festivalový rekord.

Tak to je snad všechno. Rozlučme se zvoláním Covid už nás neskosí! A užijte si to!

-jas-

škola, každá teorie může být někdy někde užitečná. Zjistil jsem však, že člověk může žít pouze tehdy, když se vášnivě a absolutně ztotožní s určitým postojem. Jenomže, jak jde čas, jak se i my měníme, jak se mění svět, proměňují se i cíle a postoje se posouvají. Když si zpětně procházím množství esejí, které jsem za všechna ta léta sepsal a myšlenky, o nichž jsem mluvil na mnoha místech při tolika různých příležitostech, jedna věc se mi neustále vrací. Aby byl postoj vůbec k něčemu, musí se mu člověk plně odevzdat, musí ho hájit na život a na smrt. A přece je tu zároveň vnitřní hlas, který šeptá: „NEBER TO ZAS TAK VÁŽNĚ. DRŽ SE SVĚHO, ALE NETLAČ NA PILU.“

Cítat pochází k knihy Pohyblivý bod.

-jas-

Co z toho má

dramaturgyně a lektorka problémového klubu Alena Zemančíková

Sejdou se lektorka, překladatel, osvětlovačka, režisér, výtvarnice, autor, herec, pedagog, ostřílená produkční a divák. Sejdou se v Hronově a začnou vyprávět o svých motivacích. Co je táhne k amatérskému divadlu, co na něm milují, co v něm hledají, proč to vlastně vůbec dělají? Prostě jsme se jich přímo zeptali a v tomto cyklu vám přinášíme odpovědi.

Od chvíle, kdy jsem měla možnost do amatérského divadla aktivně zasáhnout, znamenalo pro mě především předstupeň k profesionální cestě. To, že mi ten další krok na deset let normalizační režim znemožnil, způsobilo i moje odtažení se od amatérského divadla. Divadlo jsem vždycky považovala za vyjádření postoje k životu, za existenciální sdělení.

Amatérským divadlem jsem ale byla ovlivněná, protože moji rodiče ho v 60. letech v malém pohraničním okresním městě Tachově hráli, dramaturgie byla celkem progresivní a já jsem s dobrou dětskou pamětí uměla za chvíli celé hry nazpaměť, dívala jsem se pozorně, jak se režíruje, a samozřejmě obdivovala maminku na jevišti. Ovlivnilo to můj zájem o divadlo víc než sebeprezentativnější návštěvy inscenací Činoherního klubu nebo Semaforu v Mariánských Lázních, kam pražská divadla zajížděla (ostatně zajíždějí dodnes, jen to už dávno nejsou progresivní scény). Zkušenost zevnitř je obrovským přínosem amatérského divadla pro schopnost vnímat nepřímá sdělení, vhléd do třeba jednoduchého inscenačního procesu pomůže porozumět komplikovanějším inscenačním postupům a tím i chápat divadelní umění víc z hloubky. Vlastně umění vůbec.

Aktivně jsem s amatérským divadlem skončila ve chvíli, kdy se náš soubor rozpadl tím způsobem,

že skoro všichni odešli studovat na umělecké školy. Už jsem se k amatérskému divadlu nevrátila, taky bych nenašla takovou partu, ale zůstala jsem mu věrná jako divák a přehlídkový porotce a lektor. V době normalizace jsme chodili jenom na amatérské divadlo, profesionální jsme měli za lživé, což nebylo spravedlivé, ale do jisté míry oprávněné to bylo. V roli porotkyně a lektorky si kladu za úkol zejména pojmenovávat amatérským divadelníkům, co vytvořili (třeba i bezděky), směřovat jim cesty (pokud o to stojí).

Amatérské divadlo dovede věci, které profesionálové prostě nedokážou. Může zatvrzele jít svou cestou bez ohledu na návštěvnost. Dokáže vyjádřit silné spojení s lokální, věkovou, genderovou komunitou. Umí integrovat rozmanité talenty dostředivou energií, která je přitahuje. Je úrodným polem pro autorství, které nemezjuje konvencemi (jako třeba stopáží). Osobnost se v něm neschová za řemeslo.

Amatérské divadlo jako ušlechtilá náplň volného času mě moc nezajímá, jakkoli ho respektuji. Jako existenciální výpověď je nenahraditelné. Vždycky je zprávou o člověku, i v těch nejméně povedených podobách. V těch nejlepších je pro mě vždycky zdrojem úžasu.

lantně definoval v dramatu R.U.R., se začínají naplňovat. Doufáme jen, že všichni techničtí kyborgové jsou zkonstruováni v souladu se zákony ochotnické robotiky. Hurych nesmí ublížit člověku. Hurych musí spolupracovat s člověkem, kromě případů, kdy taková spolupráce je v rozporu s prvním zákonem. Hurych musí chránit sám sebe před zničením, kromě případů, kdy tato ochrana je v rozporu s prvním zákonem. Hurych může dělat, cokoliv chce, kromě případů, kdy je takové jednání v rozporu s prvním, druhým nebo třetím zákonem. *saj-*

Bezinformace

On, robot

Je zřejmé, že pokrok se skutečně zastavit nedá ani v tak tradičním místě jako je festivalový Jiráskův Hronov. Dokladem tohoto tvrzení budiž způsob přesouvání divadelních techniků po rodišti Aloise Josefa i Egona. Na první pohled by se mohlo zdát, že technická podpora festivalu pouze využívá dnes již poměrně běžné elektrokoloběžky. Jak se však redakci sofistikovaným pokusem podařilo zjistit, na dvoukolých vozítkách se pohybují roboti. Prostým strčením do projíždějícího Pavla Hurycha vyšlo najevo, že tento nestor světla a zesilovačů je se svým vozítkem nerozlučně spjat. Dráty řídicí pohybovou jednotku jsou napojeny přímo na centrální mozkovou kůru. Opravu kyborga se podařilo zajistit do příštího dne díky ochotě firmy pana Tomáše Jirmanna - Počítače Hronov. Lze jen konstatovat, že vize Josefova bratra Karla Čapka, kterou tak bri-

Sloupek

Impresionistický svět

Je hloupý, jak daleko vidí. Tak praví okřídlené přísloví, patrně neoficiální čtvrtý zákon geometrické optiky. Soudě podle tohoto jednoduchého IQ testu jsem rok co rok o pěkných pár metrů moudřejší. Jako řidič jsem již musel podniknout jistá opatření, neboť národ je vzdor aktuálním cenám potravin veskrze obézní a pod vlivem nejnovějších zpráv ze světa i ciziny se zproštěn důvodů k sebezáchově střežím vrhá pod kola. A nárazníky na stromech nerostou, alespoň ne v celku.

V pěším životě však brýle odkládám. Nakonec leccos už jsem viděl a mnohdy to nepotřebuji vidět podruhé, což je ostatně princip, který neodbytně provází i každý divadelní festival. Amatérské divadlo snad dokonce více, ježto nemívá ambici odvádět pozornost od tématu bombastickou scénografií. Chodím tedy světem, který je spíš impresionistickým plátnem. Tu zelený ovál, tam hruškoidní obrazec černí. Když je modro shora, je hezky, když zespoda, jsem u rybníka. Pro základní orientaci ve vesmíru to stačí. Naopak příliš mnoho detailů může rušit od vnímání širšího celku a zastírat skutečné tvary věcí.

Je Jiráskův Hronov, čas, kdy se lidé vytrhávají ze svých původních kontextů a stávají se festivalem. Je začátek Jiráskova Hronova, čas intenzivního vítání. Prosím vás proto snažně, myslíte na nás krátkozraké introverty. Je milé, že mi přátelsky máváte z výlohy restaurace, ale já vidím, že tam někdo myje okna. Je milé, že na mě pomrkáváte přes půl sálu, ale já vidím reprobodnu. Je milé, že se ke mně hrnete ze schodů, ale já v tu chvíli prostě nevím, že nejste pianino a nemůžete se mi divit, že nerozpažím ruce v uvítacím gestu.

Pokud se domníváte, že se neznáme a já se k vám přesto familiárně ženu (míněno takové to introvertní „familiárně ženu“, které se projevuje pouze divokou myšlenkou na tichý pozdrav a delším přiblížením pohledem), promiňte mi. To nevádí, že jste někdo úplně jiný. Vyšli jste mi v Rorschachově testu a já vás mám rád.

Honzka Duchek

PROGRAM

Sobota 30. 7. 2022

Hlavní program

17.00 (B) a 22.00 (A) Jiráskovo divadlo 80'

Ženský Amatérský Spolek – ŽAS Homole

Dokud se tančí

14.00 (A1) a 18.15 (A2) a 21.15 (B2) a 22.00 (B1)

Sál Josefa Čapka 15'

Nové divadlo! YESSS!!!, Svitavy ZÁ RUBNI

16.45 (A) a 19.45 (B) a 22.45

Sál Josefa Čapka 60'

Divadlo NA HOLOU, Hořovice Krovák

14.30 (B) a 17.15 a 20.00 (A) Sokolovna 60'

Divadelní klub Jirásek, Česká Lípa

S oyloučením veřejnosti

Doprovodný program

14.00 – 16.30 / náměstí Čs. armády

Slaunostní zahájení 92. Jiráskova Hronova

Big Band Letohrad / koncert

Výstava automobilových veteránů WIKOV

/ Veterán Club

14.00 – 16.30 / náměstí Čs. armády

Spolek panstva na tvrzi Žiželevce

14.30 – 15.00 / Čapkův mlýn – Papírna

SETKÁNÍ – výstava obrazů B. Jelínkové-Jiráskové

/ vernisáž výstavy

18.00 – 19.00 / park A. Jiráska – velká stage

Relax Band / koncert

20.00 – 21.00 / park A. Jiráska – velká stage

The Papper Jack / koncert

22.00 – 23.00 / park A. Jiráska – velká stage

Strange? / koncert

Pozvánka na ne seminář

Ahoj, letos jsem na Jiráskově Hornově bez semináře. Napadlo mne však pro podobné dopolední sirotky, že bychom si mohli udělat vlastní undergroundový turisticko-urbexový ne seminář po zapadlých koutech Hronova a okolí, a prozkoumat industriální a jiná zákoutí města. Sraz každý den v 10:00 u Kafekáry.

Provizorní plán je tento: Sobota - Továrny sever, Neděle - Továrny jih, Pondělí - Paneláky a sídliště, Úterý - Kolonie východ, Středa - Kostely a hřbitovy, Čtvrtek - Pěchotní sruby, Pátek - Železnice, Sobota - Hospody a bary. Ale není nutné se ho držet, klidně můžeme někdy skončit rovnou u Gurina.

Doporučená literatura:

Anna Beata Hábllová: Nemísta měst

Radan Haluzík a kol.: Město naruby. Vágní terén, vnitřní periferie a místa mezi místy.

Vítězslav Adamec

Pozvánka

na rozborový seminář Klubu režisérů SČDO

Rozborový seminář Klubu režisérů SČDO je určen pro všechny, kteří se zabývají, či chtějí zabývat, rozbořem představení.

Na každém semináři budou podrobně rozebírána vybraná představení. Rozborový seminář je organizován jako otevřený a mohou ho navštívit všichni, i účastníci přehlídky s jen několikadenním pobytem, kteří mají zájem konfrontovat své názory na představení.

Seminář bude probíhat od neděle 31. 7. 2022 do soboty 6. 8. 2022, vždy od 10:00, (předpoklad trvání 2–3 hodiny), v učebně ZUŠ v Hronově (pod kostelem).

Vedoucím lektorem bude MgA. Zdeněk Janál.

Za KR SČDO Jaromír Kejžlar

Win-vin

Drazí žízni nadaní přátelé. Ročník se s ročníkem sešel a nastává opět doba, kdy spolu budeme nasávat festivalovou atmosféru. Jsme vyhlášení tím, že se ničeho nebojíme a do všeho strkáme nos. Nahlédneme tedy pod špunt i do kelímku, budeme vašimi játry přímo v terénu. Startujeme tradičně v Pizzerii Stella na náměstí. Ke kuřecím tacos s pálivým dipem jsme si dali letošní první dvě decky. Jaké to bylo?

Chardonnay – polosuché 0.2L za 49,- Kč

Barva a konzistence: Světle žluté, čiré, popírá gravitaci a na skle drží jak čmeláček v protisměru.

Vůně: I s nosem zaraženým hluboko do sklenky, stále jsem více cítil smetanu na tacos než víno. Po opakovaném zakroužení se objevila stopa žlutých melounů sklonivší se následně k ananasu, ale že by vás popadlo za frňák a vymetlo s vámi oddělení ovoce, to tedy rozhodně ne.

Chut: Lehká a štavnatá. To víno je dokonalé na strík a doufejme, že jím už nebylo. Cukr ho nezatežkává, kyselinka je něžná.

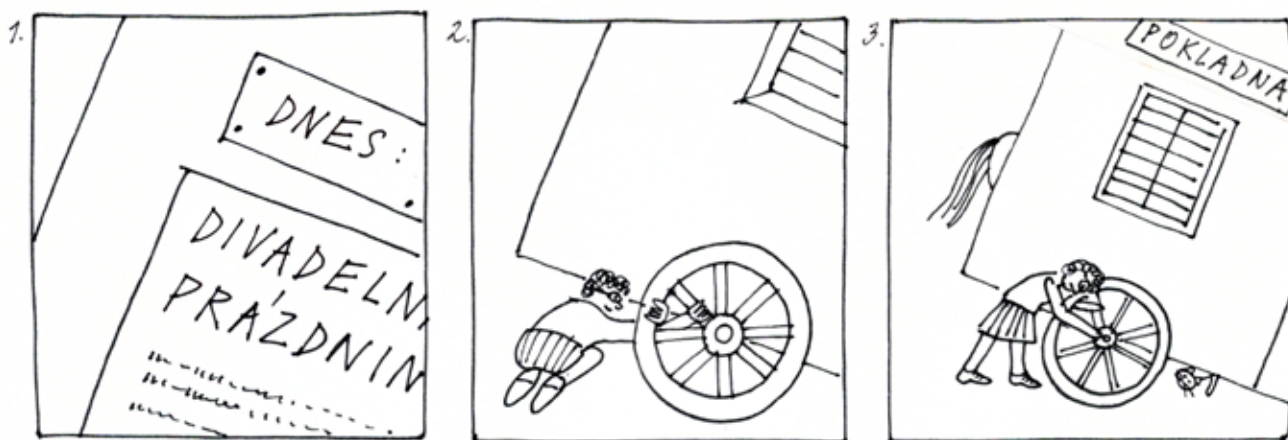
Párování: Polosuchá vína se k pálivým a výrazně kořeněným jídlům obecně hodí velmi dobře. Calvera by si ho asi nedal, ale k mexické kuchyni si toto víno dovolujeme doporučit. Kulturně párovat tak leda k filmům Rosamunde Pilcher.

Verdikt: Přátelské, pije se samo, trochu nuda. 70 bodů ze 100.

Již v minulých letech jsme poněkud rezignovali na snahu zjistit o nalitém víně něco bližšího. Vinná karta byla jak od studia Najbrt a obsluha spěchala. Oceňujeme dostatečně velkou sklenku bez stopy pachů po myčce (která by homeopatickou vůni vína snadno zcela přeprala).

Honza

Divadelní prázdniny Hanky Voříškové (pokračování přístě)

Zpravodaj 92. Jiráskova Hronova 2022

Vydává organizační štáb. **Redakce:** David Slížek (šéfredaktor), Jana Soprová, Jitka Šotkovská, Veronika Matušová, Martin Rumler, Jan Švácha, Jan Duchek, Michal Zahálka (redaktoři), Ivo Mičkal (foto), Michal Drtina (grafika a zlom). **Neprošlo jazykovou korekturou.**

Stránky festivalu: <http://www.jiraskuvhronov.info> **E-mail:** JHZpravodaj@gmail.com